Dosarnr. 5r-113/2023
4-23108079-26-5r-27072023

Decizie

23 august 2023 or. Rîşcani

Judecătoria Drochia sediul Rîşcani,
În următoarea componenţă:
Preş. şedinţei, judecător: Stanislav Grosu
Grefier: Anna Bîtca

Examinînd în ședință publică contestația înaintată de către Țurcan Daniel împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale nr. D01 291980 a agentului constatator al DP „Nord" Rusu Vasile din 08.07.2023, în cauza contravențională întocmită în baza art. 236 alin.(1) Cod Contravențional.

CONSTATĂ:

La data de 08.07.2023 în privința lui Țurcan Daniel de către agentul constatator din cadrul Direcției de Patrulare „Nord" Rusu Vasile a fost întocmită o decizie asupra cauzei contravenționale nr. D01 291980 în baza art.236 alin.(1) Cod contravenţional pentru faptul că, Țurcan Daniel la data de 08.07.2023 conducînd automobilul de model ***** cu n/î UYX 484***** pe traseul M-5, km 123, a depășit limita de viteză cu 14 km/h, deplasîndu-se cu 64 km, ignorînd pct. 47.1 (a) din Reguamentul Circulației Rutiere, fiindu-i aplicată o sancțiune sub formă de 12 u.c. ce constituie 900 lei și 3 puncte de penalizare.

La data de 13.07.2023 decizia asupra cauzei contravenționale D01 291980 întocmită de agentul constatator al Direcției de Patrulare „Nord" Rusu Vasile din 08.07.2023 a fost contestată de către Țurcan Daniel.

În motivarea contestaţiei a indicat că la data la 8 iulie 2023, deplasându-se la volanul mijlocului de transport Ml, marca ***** n.î. *****, a fost oprit de către agentul constatator Rusu Vasile şi i-a fost întocmită Decizia asupra asupra cauzei contravenţionale nr. 2505106771176587 din 8 iulie 2023.

Conform deciziei, a fost învinuit de comiterea contravenţiei prevăzută la art. 236 alin.(l) Cod contravenţional RM, cu aplicarea sancţiunii principale, sub formă de amendă, în valoare de 12 u.c., echivalentul a 600 lei şi ca sancţiune complementară - 3 puncte de penalizare.

Consideră că Decizia nr.2505106771176587 din 8 iulie 2023 a fost întocmită ilegal în privinţa sa, dat fiind faptul că nu a semnat nici un acord de recunoaştere a vinovăţiei, astfel, a fost acuzat fără un temei juridic.

Totodată, Decizia este atât ilegală, cât şi susceptibilă de a fi lovită de nulitate, deoarece nu s-au respectat prevederile legii referitoare la conţinutul deciziei.

De asemenea, agentul constatator nu i-a prezentat nici o probă care ar demonstra comiterea reală a contravenţiei, acesta doar indicând Ia secţiunea „Anexe" menţiunea - foto-video.

Atrage atenţia instanţei de fond că i-a fost încălcat şi dreptul la apărare, astfel, nici nu a reuşit în câteva minute să consult un specialist în domeniu, pentru a înţelege ce semnez, adică cele 3 semnături existente pe Decizia contestată au fost aplicate, deoarece agentul i-a comunicat că nu are dreptul să refuz să semnez.

Conform art. 451^3 (1) Deciziile privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării personale a agentului constatator pot fi contestate cu recurs în termen de 15 zile din data aplicării sancţiunii, în instanţa de fond conform competentei teritoriale. Atrag atenţia instanţei de recurs că Decizia contestată a fost întocmită la 8 iulie 2023, iar prezenta cerere de recurs a fost depusă la 12 iulie 2023, astfel a fost respectat termenul legal.

În continuare, menţionez că (2) Decizia privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării personale a agentului constatator poate fi contestată de către contravenient, victimă, procuror sau de către conducătorii autorităţilor din care fac parte agenţii constatatori. Subsemnatul, Ţurcan Daniel, conform Deciziei contestate, figurez ca contravenient, astfel, deţin calitatea legală privind depunerea prezentei cereri de recurs.

Consideră că Decizia asupra cauzei contravenţionale nr. 2505106771176587 din 8 iulie 2023, este susceptibilă de nulitate, atât în baza faptului că a fost întocmită ilegal, cu abateri de la dispoziţiile legii contravenţionale, cât şi în baza temeiului de recurs prevăzut la art. 451^3 (3)

Deciziile privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării personale a agentului constatator pot fi contestate în baza următoarelor temeiuri: d) în decizia agentului constatator nu au fost consemnate menţiunile de la art. 451^2 alin. (1). Dispoziţiile art. 445 se aplică în mod corespunzător. După cum am relatat în capitolele următoare, decizia este întocmită ilegal, precum şi nu s-au respectat dispoziţiile legale conţinute în secţiunea „locul săvârşirii" faptei.

Din titlul actului contestat reiese că agentul constatator, Rusu Vasile, a aplicat procedura simplificată de constatare şi examinare a contravenţiei sub forma Deciziei asupra cauzei contravenţionale.

Reieşind din dispoziţiile art. 451^1, pentru aplicarea acestei categorii de proceduri, sunt necesare întrunirea cumulative a unor condiţii, după cum urmează: a) contravenţia poate fi constatată în temeiul constatărilor personale ale agentului constatator si nu necesită acumulare de probe; b**)** persoana acceptă constatările agentului constatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăţiei, si recunoaşte săvîrşirea contravenţiei; c) examinarea contravenţiei si aplicarea sancţiunii ţin de competenţa agentului constatator d) contravenţia nu este pasibilă de sancţiunea confiscării bunurilor în conformitate cu art.439^7.

În continuare, conform normei legale de la art. 451^5 Cod contravenţional RM Acordul de colaborare este o tranzacţie încheiată între agentul constatator, după caz, procuror si contravenient, care îşi recunoaşte vina, integral, în schimbul unei pedepse reduse. Acordul de colaborare poate fi încheiat în orice moment al procesului contravenţional pînă la soluţionarea în fond a cauzei contravenţionale, iar alin. (2) In cazul încheierii acordului de colaborare, contravenientului i se va aplica o sancţiune egală cu o doime din maximul sancţiunii sub formă de amendă prevăzută pentru contravenţia comisă.

Onorată instanţă, subsemnatul, Ţurcan Daniel, nu am depus nici o semnătură pe un astfel de acord, agentul constator nici nu a făcut vreo menţiune despre un asemenea act juridic, astfel

nu înţeleg în baza cărui temei a fost întocmită prezenta decizie asupra cauzei contravenţionale din 8 iulie 2023, încălcându-se vădit dispoziţile aceluiaşi articol precitat supra alin. (5) In cazul încheierii acordului de colaborare, cauza contravenţională va fi soluţionată, prin decizie asupra cazului contravenţional, în condiţiile acordului de colaborare, după forma si conţinutul stipulate la art.451^2, cu excepţiile prevăzute de prezentul articol.

Totodată, chiar şi alin.(2) în cazul încheierii acordului de colaborare, contravenientului i se va aplica o sancţiune egală cu o doime din maximul sancţiunii sub formă de amendă prevăzută pentru contravenţia comisă. Analizând conţinutul deciziei, identificăm că sancţiunea nu a fost redusă cu o doime din maximul prevăzut, ci a fost aplicată doar pedeapsa minima conţinută în norma de la art. 236 alin.(l), astfel, deşi, în ipoteza normei, se prevede că dacă se semna acordul de colaborare, trebuia să fie aplicată amenda în cuantum de 9 u.c. şi nu 12 u.c., precum şi în parte ace ţine de punctele de penalizare.

În aceeaşi ordine de idei, art. 451^5 alin.(6) conţine că Prevederile art.444, 451^3 şi 451^4 din prezentul cod se vor aplica în mod corespunzător în privinţa acordului de colaborare. Atrag atenţia instanţei de fond că art. 444 face trimitere la art. 443 care prevede în alin. (11) în cazul deciziei de sancţionare, partea rezolutivă a procesului-verbal va cuprinde şi date privind informarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional despre dreptul de a plăti jumătate din amendă dacă amenda este plătită în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale. În cazul în care persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional recunoaşte săvîrşirea contravenţiei si acceptă sancţiunea stabilită în procesul-verbal de către agentul constatator, procesul-verbal cu privire la contravenţie constituie actul de decizie asupra cauzei contravenţionale. Faptul recunoaşterii contravenţiei şi al acceptării sancţiunii stabilite de către agentul constatator se consemnează în procesul-verbal cu privire la contravenţie. (11 ') în cazul convenirii asupra acordului de colaborare. între agentul constatator şi contravenient în partea rezolutivă a procesului-verbal. se va consemna faptul aducerii la cunoştinţa contravenientului a mărimii amenzii prevăzute pentru contravenţia respectivă. Într-adevăr, pe conţinutul deciziei există anumite semnături care îmi aparţin, însă acestea au fost efectuate la insistenţa agentului constatator, precum că am făcut cunoştinţă cu actul şi nu am obiecţii, însă, acesta nu mi-a explicat că aceste semnături presupun acordul său că își recunoaște vinovăţia şi este gata să suport pedeapsa legală, fapt care nu corespunde realităţii.

Reitereză instanţei de fond că despre obligativitatea unui astfel de acord de recunoaştere a vinovăţiei, în temeiul căreia se întocmeşte decizia cu privire la cauza contravenţională, a aflat abia după ce a consultat ulterior încheierii, legea contravenţională şi a discutat cu un specialist în domeniu, dat fiind faptul că în momentul semnării deciziei nu a avut această posibilitate.

Astfel, din toate circumstanţele obiective, concluzionez că sunt impus să suport o pedeaspă legală, fără un temei juridic, dat fiind faptul că decizia a fost întocmită cu abateri grave de la Codul contravenţional RM.

Conform art. 451^2 alin. (1) Decizia privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării personale a agentului constatator este un document executoriu, care va include: a) data (ziua, luna, anul), ora şi locul întocmirii deciziei; b) calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă, numărul legitimaţiei sau al unui alt act

care stabileşte identitatea acestuia; c) numele, prenumele, domiciliul şi/sau reşedinţa, datele din buletinul de identitate al persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, iar în cazul persoanei juridice — denumirea, sediul, codul ei fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă; d) fapta contravenţională, locul. timpul şi circumstanţele cauzei care au importantă pentru stabilirea faptelor si consecinţelor lor juridice, identitatea victimei, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; e) încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; f aducerea la cunoştinţa contravenientului, precum şi a reprezentantului legal al minorului a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art. 384 şi 387 ale prezentului cod, precum şi a consecinţelor examinării contravenţiei în procedură simplificată; g) declaraţia contravenientului despre recunoaşterea săvîrşirii contravenţiei şi acceptarea constatărilor agentului constatator ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăţiei contravenientului.

Consideră că au fost încălcate dispoziţiile legii de la art. 451^5 şi implicit art. 451^2. Observăm că la secţiunea „locul săvârşirii" faptei, agentul constatator a indicat doar raionul Rîşcani, traseul M5, km 125, însă, ţinând cont de dispoziţia normei de la art. 236 alin.(l), de comiterea căreia este acuzat, deduce că a fost învinuit de depăşirea vitezei maxime în localităţi, însă în conţinutul actului deciziei nu este indicat expres locul comiterii contravenţionale, adică în ce localitate se afla realmente.

Din conţinutul Deciziei, evidenţieză că a fost acuzat de ignorarea prevederilor Regulamentului circulaţiei rutiere RM pct 47. I) Limitele maxime, de viteză a vehiculelor pe drumurile publice sînt: a) în localităţi -50 km/h, pe teritoriile adiacente instituţiilor de învăţământ, spitalelor, parcurilor, centrelor istorice ale oraşelor -30 km/h, în zonele rezidenţiale si teritoriile adiacente drumului - 20 km/h, iar în zonele pietonale - 5 km/h, fapt care a atras comiterea contravenţiei prevăzută la art. 236 alin. (1) Depăşirea vitezei de circulaţie stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 10 la 20 km/oră

Consideră că neconsemnarea datelor indicate mai sus, atrage nemijlocit nulitatea deciziei asupra cauzei contravenţionale.

În continuare, menţionează instanţei că agentul constatator s-a limitat doar la indicarea, în conţintul Deciziei contestate, la secţiunea „Anexe" anumite foto- video, însă nu i-a prezentat nici o copie a celor probe prevăzute la anexe, astfel, nu a făcut cunoştinţă cu nici o proba care ar demonstra faptul că ar fi comis contravenţia, de care este învinuit.

Din perspectiva Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, faptele contravenţionale pot intra în domeniul penal, în sensul autonom european. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale în privinţa dreptului la un proces echitabil, între care şi prezumţia de nevinovăţie prevăzută de §2 al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Principiului legalităţii, care este prevăzut la art. 5 CcoRM, unde la aliniatul (2) declară interpretarea extensivă defavorabilă şi aplicarea prin analogie a legii contravenţionale sînt interzise.

În conformitate cu art. 7 Cod contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor CCo al RM. Cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinuta în sarcina contravenientului,

observăm că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute de către agentul constatator, prin probe certe şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea contravenientului acţionează principiul *in dubio pro reo*.

De remarcat faptul că potrivit art. 375 CCoRM, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile Codului contravenţional se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional. De asemenea, pentru respectarea principiului prezumţiei nevinovăţiei, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane.

Or, simpla expunere de către agentul constatator a circumstanţelor care au avut loc, nu constituie o probă suficientă în vederea constatării caracterului ilegal al

Consideră că i-a fost încălcat dreptul fundamental la apărare. Astfel, din perspectiva art. 6 din CEDO, procedura contravenţională este asimilată unei proceduri penale *(Lauko vs Slovacia, 2 septembrie 1998; Nicoleta Gheorghe vs România, 3 aprilie 2012)* şi, prin urmare, trebuie respectate toate garanţiile oferită de acestă procedură, prin care se numără şi dreptul fundamental la apărare, iar făptuitorul beneficiază de prezumţia de nevinovăţie, organele statului trebuie să-şi justifice sancţiunile aplicate unei persoane.

Cu privire la respectarea dreptului la apărare, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reţinut posibilitatea „părţii acuzate" (a contravenientului) de a solicita şi obţine audierea unor martori în condiţii de contradictorialitate, de a depune obiecţii, de a aduce explicaţii şi de a cunoaşte învinuirea adusă.

Relevantă pentru prezenta speţă este cauza Ziliberberg v. Moldova din 1 februarie 2005, unde Curtea Europeană a constatat, la § 40, că articolul 6 al Convenţiei Europene a Drepturilor Omului, interpretat în ansamblu, garantează dreptul persoanei acuzate de a participa efectiv la procesul său penal. Acesta include, nu doar dreptul de a fi prezent, ci şi dreptul de a audia şi de a urmări procesul. Acest drept face parte din esenţa conceptului procedurii contradictorii şi poate fi dedus din garanţiile prevăzute în sub-paragrafele (c), (d) şi (e) ale paragrafului 3 al articolului 6 „să se apere el însuşi", „să întrebe sau să solicite audierea martorilor" sau „să fie asistat de un interpret, avocat".

Este dificil de a vedea în această parte cum putea să-și exercite dreptul la apărare dacă, în acelaşi moment a fost emisă respectiva decizie, astfel, nu a beneficiat de garanţiile procesuale prevăzute de Codul contraveenţional RM. Aşadar, consideră că a răsturnat prezumţia de legalitate a deciziei asupra cauzei contravenţionale, apreciind că nu sunt îndeplinite condiţiile legale cerute pentru întocmirea sa valabilă, respectiv procesul urmează a fi încetat.

Aşadar, odată ce dreptul la apărare nu a fost respectat, şi prin aceasta a fost violat art. 6 CţEDO, considerăm oportun ca instanţa să emită odată cu hotărârea a încheierii interlocutorie potrivit art. 450 alin. (2) CcoRM, prin care să fie constatat faptul că în cazul dat s-a violat art. 6 CEDO și anume dreptul la apărare.

În drept, în baza prevederilor art. 7, 375, 451^{1}- 451^{s}Cod contravenţional RM; Regulamentul circulaţiei rutiere RM; art. 6 CEDO, solicită anularea deciziei Deciziei asupra cauzei contravenţionale nr. 2505106771176587 din 08.07.2023, cu dispunerea încetării procesului contravenţional, pornit împotriva subsemnatului Ţurcan Daniel.

La data de 23.08.2023, contestatorul Țurcan Daniel a depus o cerere prin care a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

Agentul constatator al DP „Nord” Rusu Vasile, fiind înștiințat în mod legal despre data și ora ședinței de judecată, fapt confirmat prin aviz de receptie, ultimul nu s-a prezentat din motive necunoscute instanței.

Potrivit art. 451^4 alin.(3) Cod Contravențional, părţile se informează despre locul, data şi ora şedinţei de examinare a recursului, însă neprezentarea acestora nu împiedică examinarea recursului şi desfăşurarea şedinţei, în cazul în care la dosar este dovada citării fiecărei părţi.

În circumstanțele indicate, instanța constată citarea legală a părților la proces, fapt confirmat prin avizele contrasemnate de către părți și având în vedere practica Curţii Europene a Drepturilor Omului (cauzele Ponomaryov vs. Ucraina şi Avramenco vs. Moldovei), instanţa de judecată concluzionează că, amînarea examinării acţiunii nu poate fi nelimitată, motiv din care dispune examinarea contestației în lipsa părților.

Examinînd materialele prezentate şi analizând motivele invocate în contestaţie, instanţa de judecată consideră necesar admiterea acesteia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) pct. 2) și (1^1) Cod Contravenţional RM, instanţa de judecată judecă contestaţiile împotriva deciziilor autorităţilor competente să soluţioneze cauzele contravenţionale.

Conform prevederilor art.451^3 alin.(1),(2) Cod contravenţional – deciziile privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării personale a agentului constatator pot fi contestate cu recurs în termen de 15 zile din data aplicării sancţiunii, în instanţa de fond conform competenţei teritoriale. Decizia privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării personale a agentului constatator poate fi contestată de către contravenient, victimă, procuror sau de către conducătorii autorităţilor din care fac parte agenţii constatatori.

Avînd în vedere că, decizia asupra cauzei contravenționale întocmite în privința lui Țurcan Daniel a fost întocmită în prezența acestuia, iar contestația a fost depusă la data de 13.07.2023 la autoritatea din care face parte agentul constatator, instanţa de judecată ajunge la concluzia, ca aceasta este depusă în termenul prevăzut de legislație.

Potrivit prevederilor art.458 Cod contravenţional, care prevede că „*La examinarea cauzei contravenţionale instanţa de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenţiei imputate, existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei, vinovăţia persoanei precum şi alte circumstanţe ce au importanţă la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet şi obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil şi la apărare*”.

În cadrul şedinţei de judecată, a fost constatat cu certitudine faptul că, la data de 08.07.2023 în privința lui Țurcan Daniel, de către agentul constatator al DP „Nord” Rusu Vasile a fost emisă o decizie asupra cauzei contravenționale în baza art. 236 alin.(1) Cod Contravențional, potrivit căruia ultimul a fost sancționat pentru faptul că la data de 08.07.2023 conducînd automobilul de model ***** cu n/î***** pe traseul M-5, km 123, a depășit limita de viteză cu 14 km/h,

deplasîndu-se cu 64 km, ignorînd pct. 47.1 (a) din Reguamentul Circulației Rutiere, fiindu-i aplicată o sancțiune sub formă de 12 u.c. ce constituie 900 lei și 3 puncte de penalizare.

Studiind materialele cauzei contravenționale, instanța de judecată constată că agentul constatator a omis să întocmească un proces-verbal cu privire la contravenție, cu toate că încheiere procesului-verbal cu privire la contravenției este obligatorie, prin prisma art. 440 alin. (1) și art. 442 Cod Contravenţional RM, iar agentul constatator a procedat în corespundere cu procedura simplificată de constatare şi examinare a contravenţiei, corepunzător art. 451^1 – 451^4 Cod Contravenţional RM conform cărei proceduri şi se va examina contestaţia lui Țurcan Daniel, adică de către o instanţă de recurs potrivit art. 451^4 Cod Contravenţional RM.

Astfel, instanța constată că agentul constatator a pornit și examinat în procedură simplificată de constatare și examinare a contravenției proces contravențional, și anume în condițiile art. 451^1 și art. 451^2 Cod Contravenţional RM.

Instanţa reţine că legiuitorul a prevăzut expres și exhaustiv temeiurile de examinare a faptei contravenţionale în baza constatărilor personale ale agentului constatator, și anume, potrivit art. 451^1 alin. (1) Codul Contravenţional, în cazul depistării unei fapte ce constituie contravenţie, agentul constatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenţie dacă sînt întrunite cumulativ următoarele condiţii:

a) contravenţia poate fi constatată în temeiul constatărilor personale ale agentului constatator şi nu necesită acumulare de probe;

b) persoana acceptă constatările agentului constatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăţiei, şi recunoaşte săvârşirea contravenţiei;

c) examinarea contravenţiei şi aplicarea sancţiunii ţin de competenţa agentului constatator;

d) contravenţia nu este pasibilă de sancţiunea confiscării bunurilor în conformitate cu art.439^7.

Astfel, deși prevederile art. 451^1 alin. (1) lit. b) Cod Contravenţional RM, indică expres că agentul constatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenţie doar dacă persoana acceptă constatările agentului constatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăţiei şi recunoaște săvârșirea contravenţiei, instanța de judecată constată că în cazul supus examinării, decizia asupra cauzei contravenționale din 08.07.2023 nu conține mențiunea că făptuitorul a acceptat constatările agentului constatator, astfel nefiind întrunită condiția obligatorie prevăzută în art. 451^1 alin. (1) lit. b) Cod Contravenţional RM, pentru a recurge la procedura simplificată de constatare și examinarea a contravenției.

Deci, Legiuitorul RM a reglementat în mod exhaustiv faptul că, agentul constatator în cazul depistării unei fapte ce constituie contravenţie nu încheie proces-verbal cu privire la contravenţie dacă sînt întrunite cumulativ anumite condiţii, astfel una dintre ele și ce-a primordială constă în faptul că, persoana acceptă constatările agentului constatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăţiei, şi recunoaşte săvîrşirea contravenţiei.

Reieșind din lucrările cauzei efectuate atât de către organul extrajudiciar la documentarea cauzei cât și din mersul examinării cauzei în fond, instanța de judecată constată faptul că, Țurcanu Daniel a priori nu a recunoscut vina în cele imputate, fapt ce împedica examinarea cauzei în baza constatărilor persoanale ale agentului constatator, iar în asemenea situație reprezentantul agentului constatator urma în mod obligatoriu să întocmească în mod general proces verbal cu privire la contravenție, cu ulterioară lui contestare în ordinea art. 448 și nu art. 451^3 Cod contravențional.

De rând cu acest fapt, Legiuitorul RM la art. 452^2 alin. (1) Cod contravențional, a stabilit condiții imperative care trebuie să le întrunească decizia de sancționare emisă în baza constatărilor persoanele ale agentului constatator, și în special lit.g) declaraţia contravenientului despre recunoaşterea săvîrşirii contravenţiei şi acceptarea constatărilor agentului constatator ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăţiei contravenientului.

Sub acest aspect, instanța de judecată neapărat va evidenția faptul că, reieșind din materealele cauzei, nu există nici o atare declarație a contravenientului de recunoașterea a săvârșirii contravenției și acceptarea constatărilor agentului constatator ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăţiei contravenientului, ce ar da posibilitate dincolo de orce dubiu agentului constatator să examineze cauza în procedură simplificată.

Mai mult, instanța de judecată atrage atenția asupra faptului că însăși actul procedural întocmit de agentul constatator: „Decizia asupra cauzei contravenționale„ face referire în pct. 17 la prevederile art. 448 și 451^5 care reglementează procedura acordului de colaborare, prevederile art. 451^3 şi 451^4, care se aplică corespunzător.

Prin urmare, instanța de judecat conchide că, agentul constatator în mod pripit și inexplicabil a întocmit în privința lui Țurcan Daniel decizie asupra cauzei contravenționale, or în lipsa unei declarații de recunoașterea a săvârșirii contravenției, instanța este în imposibilitatea de a constatat ca fiind legale acțiunile organului extrajudiciar în condițiile în care în prezenta speță s-a constatat un viciu de procedură, care în mod imperios a trezit unui observator obiectiv dubii care nu pot fi înlăturare decât doar prin admiterea recursului formulat în acest sens. În continuare, instanța de judecată subliniază că distinct de cele menționate supra, odată ce la materealele cauzei nu există nici o declarație a contravenientului de recunoașterea a săvârșirii contravenției și acceptarea constatărilor agentului constatator ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăţiei contravenientului, nu se mai pune accentul însă-și pe sancțiunea aplicată sub formă de amendă.

Prin urmare, agentul constatator urma să procedeze la încheierea unui procesului- verbal cu privire la contravenție, după care să acumuleze probele necesare și să examineze cauza contravențională în procedură generală.

În această ordine de idei, instanța determină că, la caz, decizia agentului constatator de aplicare a sancțiunii contravenționale, este una contrară prevederilor imperative prevăzute la art. 451^1 alin. (1) Cod Contravenţional RM, în care legiuitorul a stipulat expres condițiile care urmează a fi întrunite cumulativ la emitere a deciziei în baza constatărilor personale ale agentului constatator. Or, prin stabilirea în privința făptuitorului a unei sancțiuni contrare prevederilor

legale, în mod evident, a fost afectat fondul cauzei, fapt care constituie temei de anulare a deciziei adoptate.

În conformitate cu prevederile art. 374 alin. (3) Cod Contravențional al RM: Procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Unul din principiile fundamentale ale procesului contravențional este dreptul persoanei la apărare, iar expunerea concretă a învinuirii aduse persoanei, face parte indispensabilă a principiului dreptului la apărare și a setului de garanții referitoare la dreptul la un proces echitabil prevăzut de art. 6 CEDO.

Astfel, dreptul la informare, în opinia Curții, nu impune o formă specifică a modului în care acuzatul trebuie să fie informat cu privire la natura și cauzele acuzației care i se aduc. Prin urmare, dreptul la informare asupra naturii și cauzei acuzării împotriva persoanei trebuie privit în lumina dreptului acesteia de a-și pregăti aprarea. Aceasta este și rațiunea pentru care Curtea Europeană a statuat că statele contractante au obligația de a adopta măsuri pozitive care să garanteze respectarea efectivă a drepturilor înscrise în art. 6 din Convenție, adică să se realizeze punerea lor în valoare în folosul celora cărora le sunt recunoscute, principiu aplicabil și în privința art. 6 parag.3 lit.a) din Convenție. (cauza De Salvador Torres c. Spaniei).

Or, de vreme ce agentul constatator a deviat sau nu a ținut cont în mod viabil de atribuțiile sale de bază la constatarea faptelor contravenționale, permit instanței de a recurge prin prisma inerenței art. 451^1 alin. (2) pct.2) lit.a) Cod contravențional, să dispună admiterea recursului formulat cu anularea deciziei agentului constatator din data de 08.07.2023 și încetarea procesului contravențional intentat în privința lui Țurcan Daniel.

În continuare, instanța de judecată ținând cont de faptul că în prezenta speță sa constatat un viciu de procedură care nu poate fi înlăturat în cadrul examinării cauzei contravenționale în recurs, degrevează instanţa de judecată de obligaţia de a se expune asupra fondului cauzei.

Drept urmare, instanța reiterează că, nu este organ de urmărire administrativă ori penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii, nu este în drept de a considera că vreo probă are o valoare probantă dinainte stabilită.

Pentru aceasta, sancționare persoanei reprezentând un act important al justiţiei, ea nu poate fi realizată decât în condiţii strict reglementate de lege, pentru a se preveni orice abuzuri ce ar conduce la arbitrar sau discreţionar, afectând grav şi direct valorile umane ce constituie esenţa personalităţii omului.

Ținând cont de cele menționate și având în vedere că decizia asupra cauzei contravenționale nr. D01 291980 din 08.07.2023 a fost emisă de către agentul constatator cu încălcarea prevederilor art. 451^1 și art. 451^2 Cod Contravenţional RM, instanța de judecată ajunge la concluzia de a admite contestația depusă de către Țurcan Daniel și de a anula decizia agentului constatator nr. D01 291980 din 08.07.2023 prin care Țurcan Daniel a fost atras la

răspundere contravenţională în temeiul art. 236 alin. (1) Cod Contravenţional RM, cu încetarea procesului contravențional pe motivele expuse supra.

Conducându-se de art.451^3 -451^4 Cod Contravenţional al R. Moldova instanţa de judecată, -

decide:

Contestația înaintată de către Țurcanu Daniel împotriva deciziei asupra cauzei contravenționale nr. D01 291980 a agentului constatator al DP ,,Nord" Rusu Vasile din 08.07.2023, în cauza contravențională întocmită în baza art. 236 alin.(1) Cod Contravențional, se admite.

Se anulează decizia asupra cauzei contravenționale nr. D01 291980 din 08.07.2023 întocmit în privința lui Țurcanu Daniel în baza art. 236 alin.(1) Cod Contravențional.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui Țurcanu Daniel în baza art. 236 alin.(1) Cod Contravențional.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei,
judecător: **Stanislav Grosu**